

Recreatieve ontwikkelingen en de teloorgang van het landschap in het gebied rond de “Kijkuit” (Gouwepolder)

1. De recreatieve activiteiten in het gebied bestond **tot 2000** uit een tweetal minicampings bij de boerderijen “Kijkuit” van de familie Van Delst en de “Zonnehoeve” van de familie Van der Bijl. Dit “kamperen bij de boer” was kleinschalig tot max.15 eenheden en was landschappelijk logisch ingepast op/tegen de bestaande erven.

De minicampings zijn op de kaart hiernaast in rood gemarkeerd.

De bestaande kreek bij de Kijkuit met omliggende grond had als bestemming natuur (blauw omljnd).

De rest van het gebied bestond nog uit een open en ongerepte polder, waar Schouwen zo om wordt genoemd. Het toen nog agrarische gebied is bruin omljnd*.

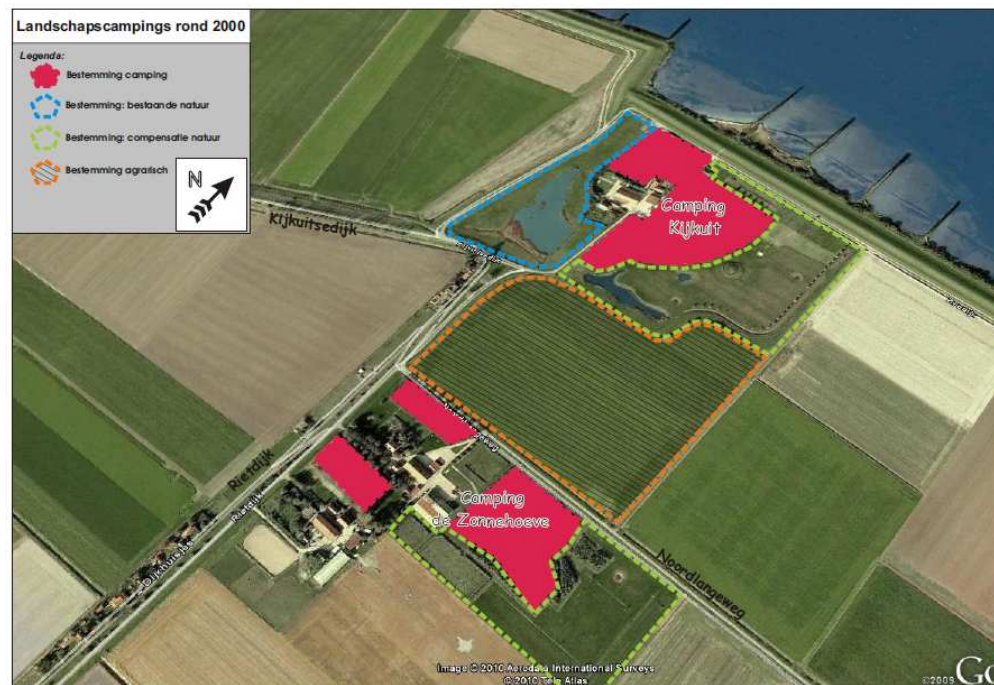
* De ondergrond voor deze kaart is bij gebrek aan een eerdere opname een Google Earth foto van na 2000. De landschapscamping en compensatienatuur zijn daarop reeds zichtbaar, maar waren in 2000 dus nog niet aanwezig.

2. Er ontstonden bij beide bedrijven plannen voor het oprichten van een landschapscamping.

Voorzichtigheid, pilot, kleinschalig (niet meer dan 60 eenheden er bij, dus tot max. 75) en vooral versterking van het landschap waren de trefwoorden in het daarvoor ontwikkelde beleid. De versterking van het landschap is voorzien in de aanleg van compensatie-natuur.

Iets toestaan op een plaats waar dat eigenlijk niet kan, was dus toen de discussie. Door de nieuwe natuur werd het saldo positief. De plannen werden goedgekeurd en in **2000** met subsidie gerealiseerd.

Het extra oppervlak voor recreatie ook hier in rood. De “nieuwe natuur” is groen omljnd weergegeven.

3. Maar familie Van Delst wil meer. Wat natuur was moest ook camping worden, om de gasten te behagen (lees te lokken) met grotere standplaatsen. Kamperen **in** de natuur werd het credo. En zie daar de uitbreiding zoals in **2007** mocht worden gerealiseerd.

Het natuurgebied rond de bestaande kreek kreeg en passant een agrarisch bestemming, met als gevolg dat onder meer broedende vogels niet langer worden beschermd.

Voor de nieuwe natuur-compensatie werd de akker richting de Noordlangeweg in de kaarten ingetekend. Pas in 2009 werd dit gebied onder bestuursdwang ingezaaid. Als “akkernatuur”, wat daar ook onder moge worden verstaan.

Per saldo: Meer rood en minder landschap en natuur.
Was dat de bedoeling?

4. Het is **2010**. Stilstand is achteruitgang. De ecolodges komen uit de hoed. Een plan dat in 2006 al op de tekentafel lag, zo blijkt achteraf uit stukken van de Gemeente. En wat dat betekent? Zie hiernaast!

Het college? Die vindt het allemaal prachtig. En het kwaliteitsteam knikt driftig mee.

5. De balans.

- Natuur en landschap zijn opnieuw de grote verliezers. Van de oorspronkelijke versterking van het landschap is niets over. De discussie is nu, “of het nog past”.
- Ons inziens niet dus. De kaarten spreken daarbij voor zich.
- Opnieuw blijkt dat eerdere afspraken en toezeggingen van de Gemeente vooral loze beloften zijn geweest. Ondertussen wordt weer een stuk van het eiland verkwanseld.
- En de besluitvorming? Die is volstrekt mistig, zoals de recente raadsstukken laten zien. Het kwaliteits-team dekt het besluit toe, waarbij niet duidelijk is op welke argumenten zij zich beroept. Het voelt als de slager die zijn eigen vlees keurt.
- Het is aan de Raad om dit tot op de bodem uit te zoeken. Het is immers ook de opmaat voor de verdere planologie op ons Eiland en het daarvoor geldende nieuwe Bestemmingsplan “Buitengebied in Beweging”.

